

104

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ

от

Министерския съвет на Република България

по

конституционно дело № 6 за 2005 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛЮ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение на Конституционния съд от 17 юни 2005 г. сме конституирани като заинтересувана страна по конституционно дело № 6 за 2005 г., образувано по искане на 49 народни представители от XXXIX Народно събрание за установяване противоконституционността на § 6, т. 3 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ).

В искането до Конституционния съд народните представители твърдят, че разпоредбата на § 6, т. 3 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗРВКУ не е подложена на гласуване от Народното събрание, което е в нарушение на чл. 88 във връзка с чл. 101 от Конституцията на Република България. Народните представители твърдят също, че не е спазена и процедурата по чл. 71, ал. 6 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание (ПОДНС).

105

1. Относно твърдението за нарушение на чл. 88 във връзка с чл. 101 от Конституцията на Република България при приемането на § 6, т. 3 от ПЗР на ЗРВКУ

С Указ № 13 от 27 януари 2005 г. президентът на Република България е върнал за повторно обсъждане в Народното събрание § 6, т. 3 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗРВКУ, с която се отменя чл. 193, ал. 3 от Закона за водите. От стенографските протоколи от пленарните заседания на Народното събрание, проведени на 11 и 17 февруари 2005 г. е видно, че Народното събрание е постигнало съгласие оспореният от президента текст на § 6, т. 3 от ПЗР на ЗРВКУ да не се променя, но да влезе в сила с по-късна дата, за да се даде възможност да се подготвят и приемат подзаконовите нормативни актове по прилагане на ЗРВКУ. Следователно Народното събрание е приело повторно оспорения текст, но е решило да отложи влизането му в сила от 1 юни 2005 г.

Съгласно нормите на Закона за нормативните актове и Указ № 883 за прилагане на Закона за нормативните актове един от основните принципи при изготвянето на нормативните актове е систематичност при подреждането на правните разпоредби. Систематичността е водещ принцип и при тяхното тълкуване.

От друга страна, в чл. 35, ал. 1 от Указ № 993 за прилагане на Закона за нормативните актове изрично е предвидено, че правилата, с които се придава обратна сила на акта, отлага се неговото действие или то се ограничава за част от територията на страната, се включват в заключителните разпоредби на нормативните актове.

В съответствие с принципа за систематичност на правните норми и изискванията на чл. 35, ал.1 от Указ № 883 за прилагане на Закона за нормативните актове в доклада на Комисията по околната среда вх. № 553-11-5 от 16 февруари 2005 г. е обосновано защо предложението за отлагане влизането в сила на оспорения текст систематично следва да се отрази и съответно гласува в новата ал. 2 на § 7 от Преходните и заключителни разпоредби на закона. В този смисъл е и правната теория, съгласно която при вето на президента "е възможно първоначалният текст да бъде допълнен с нови разпоредби (членове, параграфи, алинеи, точки, букви), като в тези случаи те се поставят на тяхното систематическо място и получават нормална номерация." (Борис Спасов – "Съставяне на правни нормативни актове").

Гласуваният текст на § 7, ал. 2 от ПЗР на ЗРВКУ по безспорен начин дава израз на волята на народните представители относно оспорения от президента текст на § 6, т. 3, като предвижда:

106

“§ 7.(2) Параграф 6, т. 3 (относно отмяната на чл. 193, ал. 3 от Закона за водите) влиза в сила от 1 юни 2005 г.”

С оглед посоченото считаме, че няма допуснато нарушение на чл. 88 от във връзка с чл. 101 от Конституцията при гласуването на върнатите от президента на републиката за повторно обсъждане текстове от ЗРВКУ.

2. Относно твърдението за неспазване процедурата на чл. 71, ал. 6 от ПОДНС

В случая народните представители вероятно са имали предвид нормата на чл.73, ал. 6 от ПОДНС, която препраща към чл. 71, тъй като текстът на чл. 71 от ПОДНС се състои само от 4 алинеи.

С оглед изложеното в т. 1 от становището е видно, че процедурата за повторното гласуване на оспорения от президента текст в ПЗР на ЗРВКУ по чл. 73, ал. 4 - 6 от ПОДНС е спазена. Независимо от това дори и да имаше нарушения на разпоредби от ПОДНС при гласуването на върнатите от президента на републиката за повторно обсъждане текстове от ЗРВКУ, това не може да доведе до противоконституционност на приетата от Народното събрание норма и те не подлежат на проверка от Конституционния съд, след като не могат да се свържат със съдържанието на конституционни текстове. В такъв смисъл е и трайната практика на Конституционния съд (Решение № 3 от 1991 г. по к. д. № 17 за 1991 г.; Решение № 3 от 1995 г. по к. д. № 6 за 1995 г., Решение № 5 от 1998 г. по к. д. № 2 за 1998 г.; Решение № 7 от 1998 г. по к. д. № 5 за 1998 г., Решение № 1 от 1999 г. по к.д. № 34 за 1998 г., Решение № 14 от 2001 г. по к.д. № 7 за 2001 г., Решение № 4 от 2002 г. по к.д. № 14 за 2002 г., Решение № 5 от 2003 г. по к.д. № 5 за 2003 г. и др.)

По посочените съображения считаме, че разпоредбата на § 6, т. 3 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги е приета в съответствие с конституционните разпоредби и искането на народните представители следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Симеон Сакскобургготски)

